

села. Отистина Шишманъ II му обявилъ войнѫ, но изгубилъ.. Въ такивато едни мѣчни за Шишмана II обстоятелства, и спорядъ тая му несполука, Боляритѣ въ Търново рѣшили да свалятъ Шишмана II отъ престолъ-тъ, да го испаждятъ вжнъ отъ Бѫлгарія заедно съ майка му сжрбкината Ана; и въ 1331 година тѣ и сторили това, и избрали и превзгласили за царь Бѫлгарски братовчеда на Михаила Шишмана, Ивана Александра, който слѣдъ превзгласяваньето му за царь, приелъ и прозванието „Асѣнь“. Това дерзнили впрочемъ да сторятъ Търновски тѣ боляри, слѣдъ като узнали че Стефанъ Урошъ III, малко време слѣдъ славната му побѣда при Кюстендилъ, билъ сваленъ отъ престолъ-тъ и удушенъ; и че на негово място се превзгласилъ за сжрбски царь Стефанъ Душанъ.—Да се взврнимъ сега на Шишмана II, и на майка му Ана.—Шишманъ II като го свалили отъ престолъ-тъ, побѣгналъ отъ Търново, и отишълъ при Татарскія ханъ въ Кримъ, а майка му была испратена въ Рагуза на заточеніе. Шишманъ II впрочемъ не живѣлъ джло време въ Кримъ, но отишълъ въ Цариградъ, и отъ тамъ въ Неаполь, дѣто си промѣнилъ името на Людовикъ; тамъ той въ 1373 година и умрѣлъ.—

✓ Иванъ Александръ Асѣнь е былъ зеть на Влашкія Князъ Ивана Бессараба, и сжпругата му се називавала Тодора; а своята сестра Елена той далъ на младія сжрбски царь Стефана Душана за сжпруга; царь Иванъ Александръ сжвзель намѣреніе да обяви война на Гжрцитѣ и Маджаритѣ, и за тая цѣль той сключилъ съюзъ съ Влашкія Князъ Ивана Бессараба. Той е влязълъ съ войска въ подвластнитѣ земи на Гжрцкія царь Андроника, и му отнѣлъ нѣколко градове въ Тракія; но се принудилъ въ 1337 година да слючи съ него миръ, и уженилъ сина си Михаила за Марія, джщеря на Андроника. Отъ друга страна впрочемъ, и Сжрбитѣ воювали срещу Гжрцитѣ и имъ отнѣли тоже нѣколко мѣстности въ Албанія.—

Въ тія затруднителни обстоятелства, Гжрцкія царь Андроникъ умира въ 1341 г. и го наследилъ малолѣтнія му синъ